

॥ रुद्रसूक्तम् ॥

(तैत्तिरीयसंहितायां काण्डम् - ४ / प्रपाठकः - ५ / अनुवाकः - १० / पञ्चादयः - २४)

परि णो रुद्रस्य हेतिर्वृणक्तु परि त्वेषस्य दुर्मतिरघायोः। अव
स्थिरा मघवञ्चस्तनुष्व मीद्वस्तोकाय तनयाय मृडय।

(तैत्तिरीयसंहितायां काण्डम् - ४ / प्रपाठकः - ५ / अनुवाकः - १० / पञ्चादयः - २३-२४)

स्तुहि श्रुतं गर्तसदं युवानं मृगं न भीममुपहृत्तुमुग्रम्। मृडा
जरित्रे रुद्र स्तवानो अन्यं ते अस्मन्नि वपन्तु सेनाः।

(तैत्तिरीयसंहितायां काण्डम् - ४ / प्रपाठकः - ५ / अनुवाकः - १० / पञ्चादयः - २४-२५)

मीदुष्टम् शिवंतम शिवो नः सुमना भव। पुरमे वृक्ष आयुधं
निधाय कृत्तिं वसान् आ चर पिनाकं बिभ्रदा गहि।

(तैत्तिरीयारण्यके प्रपाठकः - ४ / अनुवाकः - ५ / पञ्चादयः - १८)

अर्हन्बिभर्षि सायंकानि धन्वा। अर्हं निष्कं यजुतं
विश्वरूपम्। अर्हं निदन्दयसे विश्वमभुवम्। न वा
ओजीयो रुद्र त्वदस्ति।

(तैत्तिरीयसंहितायां काण्डम् - १ / प्रपाठकः - ३ / अनुवाकः - १४ / पञ्चादयः - २४)

त्वमग्ने रुद्रो असुरो महो दिवस्त्व९ शर्धो मारुतं पृक्ष ईशिषे।
त्वं वातैररुणैर्यासि शङ्गयस्त्वं पूषा विधृतः पांसि नु त्मना॥

आ वो॒ राजा॑नमध्व॒रस्य॑ रु॒द्रः॑ होता॑रः॑ सत्य॒यज्ञः॑ रोद॑स्योः।
अ॒ग्निं पु॒रा त॑नयि॒त्नो र॒चित्ता॒द्धिर॑ण्यरूप॒मव॑से कृणुध्वम्॥